

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Разград, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Емил Д. Стоев
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря Дияна Р. Георгиева
в присъствието на прокурора С. С. Осм.

като разгледа докладваното от Пламен М. Драганов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223300600070 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава двадесет и първа от НПК.

С Присъда № 18/21.12.2021 г. по НОХД № 284/2019 г. по описа на Районен съд – Исперих подсъдимата Ф. ДЖ. М. е призната за невиновна в това, че на 09.10.2012 г. в кметство с. Хърсово, обл. Разград, в качеството си на длъжностно лице – „специалист ГРАО“, в кръга на службата си е съставила официален документ – Удостоверение за наследници изх. № 49/09.10.2012 г. , в което удостоверила неверни обстоятелства, че наследниците на бившите жители на селото – Р.Г.Й. и Ц.Н.Й. са дъщерите им Р.Ц.Р. от гр. Варна и Й.Ц.Й. от с. Хърсово, обл. Разград, като по време на издаването на документа Р.Ц.Р. е била покойница, а неин наследник е била дъщеря й Р.Р.С. от гр. Варна, която не била вписана в Удостоверението, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тия обстоятелства, и на основание чл. 304 от НПК я оправдал по повдигнато обвинение по чл. 311, ал. 1 във вр. с чл. 308, ал. 2 от НК.

Със същата присъда съдът е признал за невиновна и подсъдимата Х. ДЖ. М. в това, че на 07.03.2014 г. в кметство с. Хърсово, обл. Разград, в качеството си на длъжностно лице – „специалист ГРАО“, в кръга на службата си е съставила официални документи – Удостоверение за наследници изх. № 51/07.03.2014 г. и Удостоверение за наследници изх. № 52/07.03.2014 г., в които удостоверила неверни обстоятелства, че наследниците на бившите жители на селото – Р.Г.Й. и Ц.Н.Й. са дъщерите им Р.Ц.Р. от гр. Варна и Й.Ц.Й. от с. Хърсово, обл. Разград, като по време на издаването на документа Р.Ц.Р. е била покойница, а

неин наследник е била дъщеря й Р.Р.С. от гр. Варна, която не била вписана в Удостоверенията, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тия обстоятелства, и на основание чл. 304 от НПК я оправдал по повдигнато обвинение по чл. 311, ал. 1 във вр. с чл. 308, ал. 2 от НК.

Против оправдателната присъдата е постъпил въззивен протест от прокурор в Районна прокуратура - Разград, ТО – Исперих, в който се сочи, че присъдата е неправилна и необоснована. Прави се искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова осъдителна такава, с която подсъдимите Ф. ДЖ. М. и Х.Д. М. да бъде признати за виновни по повдигнатите им обвинения и им бъдат наложени съответни наказания.

В допълнителни съображения към протеста се сочи, че фактическите положения, приети за установени от съда, и направените въз основа на тях правни изводи, не се подкрепят от събраните по делото доказателства и не обосновават приложението на разпоредбата на чл. 304 от НПК. Изразява се несъгласието си с мотивите на присъдата относно обективната и субективна несъставомерност на деянията на двете подсъдими по повдигнатите обвинения. Според прокурора събрания на съдебното следствие доказателствен материал по категоричен начин доказвал, че с инкриминираното поведение на двете подсъдими са осъществили от обективна и субективна странасъставът на престъпление по чл. 311, ал. 1 във вр. с чл. 308, ал. 2 от НК.

С протеста не са е направени доказателствени искания.

Препис от протеста е връчен на двете подсъдими и на защитника адв. Й.К., като от последните не са постъпили писмени възражения по чл. 322 НПК.

В открито съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Разград не поддържа протеста. Счита присъдата на Районен съд – Исперих за правилна и законосъобразна. Според прокурора двете подсъдими в качеството си на длъжностни лица са изпълнили всичко възможно, което обективно са могли да извършат в инкриминирания период и от тяхна страна няма умисъл при издаване на процесните удостоверения за наследници. Алтернативно пледира за маловажност на деянията по смисъла на чл. 311, ал. 2 от НК като основание за освобождаване на подсъдимите от наказателна отговорност и налагане на административни наказания по реда на чл. 78а от НК.

Защитникът на подсъдимите адв. Й.К. моли депозирания протест да бъде оставен без уважение, като пледира за потвърждаване на присъдата като правилна и законосъобразна. Счита, че районния съд правилно е приел, че спрямо подсъдимата Ф.М. липсва обективна несъставомерност на деянието, тъй като удостоверението, прието от прокуратурата като оригинал е без подпис и печат, положени от длъжностното лице. Според защитника от материалите по делото по безспорен начин е установено, че до 2016 г. кметствата на Община Самуил не са имали директна връзка с база данни на ЕСГРАОН, което е пречатствало издаване на удостоверения за наследници с всички необходими данни в него. Отделно изтъква, че спрямо двете подсъдими не е налице пряк умисъл за осъществяване на деянията, какъвто повдигнатото обвинение изисква.

Подсъдимите Ф.М. и Х.М. се присъединяват към становището на защитника си.

В последната си дума изтъкват, че повече не упражняват такива длъжности, не се считат за виновни и не са направили нищо умишлено.

Окръжен съд – Разград, след като обсъди доводите в протеста, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намира следното:

Процесуалната дейност на първостепенният съд не страда от приписаните в протеста недостатъци, както по отношение попълването на делото с доказателства, така и при тяхната оценка. Изведените от анализа им фактически положения, подробно изложени в мотивите към проверяваната присъда, намират подкрепа в доказателствена съвкупност и в този смисъл са обосновани. При собствения анализ на доказателствата настоящият състав не установи основания да се отклони от възприетите от районния съд факти, и по - конкретно намира, че по делото безспорно е установено следното от фактическа страна:

Подсъдимите Ф.М. и Х.М. са сестри, имат завършено средно образование, семейни са, като Х. е майка на две малолетни деца, а Фатме има едно дете - също малолетно. Двете са трудово ангажирани, с минимално месечно трудово възнаграждение, не реализират доходи от други източници. Не притежават недвижимо и движимо имущество, от което да се издържат. Не са осъждани.

Подсъдимата Ф. ДЖ. М. от 08.06.2012 г. заемала длъжността „специалист ГРАО" с място на работа Кметство с .Хърсово, назначена по Трудов договор № РД-02-08/2012 г., сключен с Община Самуил. Длъжностната ѝ характеристика вменявала множество задължения и отговорности, част от които включвали: задължение да поддържа в актуално състояние и допълва регистрите по гражданско състояние, съгласно действащото законодателство и разпоредбите на Наредбата за гражданско състояние и издава преписи от тях на физически и юридически лица; да поддържа масивите с данни на гражданите; да организира и отговаря за функционирането на ЕСГРАОН, съгласно утвърдените показатели и технологии, като носи отговорност за неправилно подготвени и оформени проекти на актове, свързани с изпълнение на служебните ангажименти.

Свидетелката Р.Р.С. е законен наследник, внучка на Р.Г.Й. и Ц.Н.Й., двамата б. ж. на с. Хърсово, обл. Разград. Ц.Н.Й. починал на 08.04.1996 г., а Р.Г.Й. починала на 06.07.2011 г. Двата наследодатели имали две дъщери - Р.Ц.Р. и Й.Ц.Й., които не поддържали активни отношения помежду си.

Първородната дъщеря Р.Ц.Р. живеела в гр. Разград, където била адресно регистрирана, като от излизането си от родното село Хърсово никога не се е връщала да живее там. През 2003 г. се разболяла и по този повод дъщеря ѝ Р.Р.С. я прибрала да живее при нея в гр. Варна, където по-късно, на 12.07.2009 г. Р. починала преди своята майка Р. След смъртта си Р. оставила преки законни наследници преживял съпруг Руси Симеонов Русев, починал по - късно на 24.09.2010 г., и единственото им дете - свидетелката Ростислава Стоянова.

Сестрата Й.Ц.Й. живеела в с. Хърсово, обл. Разград, в бащината си къща, като била разведена без собствени деца. Починала на 28.12.2016 г. след сестра си Р., като оставила единствен законен наследник племенницата си - свидетелката Ростислава Стоянова.

Преди кончината си, на 09.10.2012 г., Й.Ц.Й. поискала издаване на Удостоверение за наследници на майка си Р.Г.Й., което да ѝ послужи пред ВиК гр. Исперих. За целта посетила Кметство с. Хърсово, където попълнила Искане вх. № 279/09.10.2012 г., в което посочила данни за наследодателката и наследниците ѝ. Като наследници посочила освен себе си, като дете на наследодателката Р., но и починалия преди последната неин съпруг Ц.Н.Й., както и починалата преди майка си първородна нейна дъщеря Р.Ц.Р.. В искането не били посочени данни за смъртта на Р., настъпила на 12.07.2009 г., а била посочена като жив наследник, с постоянен адрес в гр. Разград.

По повод на исканото Удостоверение за наследници подсъдимата Ф.М. проверила Личния регистрационен картон (ЛРК) на наследодателката Р.Г.Й., в който двете ѝ дъщери били вписани в графа „Деца“ без посочени данни за междувременно настъпилата смърт на първородната дъщеря Р.. Предвид съвпадението на така вписаните данни с тези, посочени в искането на Й.Й., подс. Ф.М. не се усъмнила в достоверността им и издала Удостоверение за наследници изх. № 49/09.10.2012 г., в което удостоверила, че наследници на Р.Г.Й., починала на 06.07.2011 г., са нейният съпруг Ц.Н.Й. (въпреки, че е бил починал преди съпругата си - цитиран акт за смърт № 5 от 09.04.1996г.), както и двете ѝ дъщери - искателката Й.Ц.Й. и Р.Ц.Р., която била посочена като жив наследник, въпреки, че към този момент била вече починала.

Считано от 28.01.2013 г., съгласно Трудов договор № РД-02-08/01 от същата дата, сключен с Община - Самуил, втората подсъдима Х.М. била назначена на длъжността „специалист ГРАО“ с място на работа Кметство с. Хърсово, по заместване на отсъстващ работник - сестра ѝ Ф.М., която излязла в отпуск по майчинство. Тази длъжност заемала до 10.09.2014 г.

Връчената ѝ Длъжностна характеристика вменявала като пряко задължение на длъжността да отговаря за съхранението на документите и достъпа до информация по ЕСГРАОН; периодично да прави сверки на информацията от ЛРК на гражданите и на тази от информационния масив; да осигурява информационното обслужване чрез масивите на ЕСГРАОН за следните видове услуги: удостоверение за наследници; удостоверение за идентичност на имена и други изброени удостоверения, като отговаря за достоверността и за изпълнението на задачите, които ѝ се възлагат.

На 06.03.2014 г. Й.Ц.Й. подала в Кметството на селото 2 броя Искания, съответно вх. № 60 и вх. № 61 от същата дата за издаване на Удостоверения за наследници на родителите си, като не посочила пред кого ще ползва документите и необходимостта за обслужването им.

В Искането вх. № 60/06.03.2013г. за издаване на Удостоверение за наследници на баща ѝ Ц.Н.Й., посочила данни за наследодателя и наследниците му: преживяла съпруга Р.Г.Й., починала на 06.07.2011 г., и двете му дъщери - искателката Й.Ц.Й. и първородната

Р.Ц.Р., за която посочила, че е починала на 12.07.2009 г. съгласно акт № 1063 от 12.07.2009 г., издаден в гр. Варна.

В Искането вх. № 61/06.03.2013 г. за издаване на Удостоверение за наследници на майка й Р.Г.Й., посочила данни за наследодателката и наследниците й, а именно - починалия преди съпругата си Ц.Н.Й., починал на 09.04.1996 съгласно акт № 5 от същата дата, издаден в с.Хърсово, и двете им дъщери, посочени по – горе - Й. и Р., като за последната също били посочени данните за смъртта й, видно от които е починала преди майка си.

Въз основа на тези искания, подсъдимата Х.М. проверила ЛРК на двамата наследодатели и издала процесните Удостоверения за наследници изх. № 51/07.03.2014 г. за наследодателя Ц.Н.Й. и изх. № 52/07.03.2014 г. за наследодателката Р.Г.Й., в които вписала наследниците по начина, както е посочено в исканията по - горе. Тъй като в ЛРК на наследодателката Р.Г.Й. липсвало въобще отбелязване относно настъпилата смърт на дъщеря й Р., подсъдимата Х.М. лично вписала тези данни в графа „Деца“, като на ред първи допълнила данните, изписвайки ръкописно текста „Р.Ц.Р., поч. на 12.07.2009 г., акт № 1063 от 12.07.2009 г. Варна“.

Подсъдимата не установила кои са наследниците на починалата Р.Ц.Р., адресно регистрирана в гр. Разград и починала в гр. Варна (в конкретния случай - преживял съпруг и една дъщеря, обсъдено по-горе), респ. такива не били вписани в издадените от подсъдимата документи.

През 2017 г., една година след смъртта на леля си Й., свидетелката Ростислава Стоянова узнала чрез ЧСИ, че леля й има финансови задължения и че е починала, а наследствената им къща в с. Хърсово, останала от баба й и дядо й, пустеела. При посещение в къщата свидетелката намерила процесните Удостоверения за наследници, в които самата тя не фигурирала като наследник на покойната си майка. Усъмнила се за злоупотреби с тези документи, поради което подала жалба до Районна прокуратура - Исперих за разследване на случая.

В периода на издаване от двете подсъдими на процесните Удостоверения за наследници Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на правосъдието, била отскоро приета (обн. в ДВ бр.37 от 15.05.2012 г., в сила от 15.08.2012г.) и в Кметствата по селата все още нямало утвърдена практика за работа съобразно новите изисквания. Кметствата на територията на община Самуил, вкл. и Кметство с. Хърсово, където работели двете подсъдими, нямали достъп до НБД „Население“ въз основа на който бързо да установяват достоверна информация във връзка с изпълнението на служебната им дейност.

Съгласно чл. 11, ал. 2 Наредбата за определяне на наследниците по закон длъжностното лице прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние. Когато някой от починалите наследници е имал последен постоянен адрес в друга община, какъвто е случаят

с Р.Ц.Р., и длъжностното лице, което трябва да издаде удостоверението, в случая подсъдимата Х. ДЖ. М., не разполага с данни за неговите наследници, тя е следвало служебно да изиска тези данни от съответната общинска администрация (чл. 11, ал. 3 от Наредбата). Същата Наредба регламентира, че в удостоверението длъжностното лице вписва всички живи и починали наследници, определени съгласно Закона за наследството (чл. 11, ал. 5).

Съгласно чл. 12 от Наредбата в удостоверението наследниците се вписват с пореден номер, като се посочва връзката им с наследодателя (съпруг или родство). В случай че някой от наследниците е починал, неговите наследници се вписват с подномер, а в колона "Съпруг/родство" се вписва съпруг/а или родствената връзка между починалия наследник и неговите наследници (ал. 1).

Във връзка с горните изисквания и установения нов ред за удостоверяване на данните при издаване на Удостоверения за наследници, Общинската администрация-Самуил организира периодично обучения за служителите по Кметствата. Липсата на достъп до НБД „Население“ в периода от 2012 г. до 2016 г. съществено затруднявала дейността им, поради което и Общинската администрация не била взискателна по отношение пълнотата на данните, удостоверявани от Кметствата, като била установена нерегламентирана практика за взаимодействие помежду им. На служителите в Кметствата било обяснено да се обаждат на общинската администрация, когато имат притеснения и необходимост от допълнителни справки. Всеки вторник в Община Самуил постъпвали актуализации за НБД на електронен и хартиен носител, като главният специалист „ГРАО“ - свидетелката Евгения Савова, актуализирала базата данни в Общината. За Кметствата имало обособени папки, в които се събирали таблогограми - списъци за картотечен регистър от актуализация на НБД на хартиен носител, като до края на седмицата всяко Кметство - чрез кметовете или секретарите трябвало да си ги вземат и респ. да разнесат съответните промени по ЛРК в Кметствата. Нямаło установен ред за осъществяване на контрол върху тази дейност, тъй като описаните действия не били регламентирани в изрична Заповед, нямаło точно определени лица, които да получават папките с актуалните данни, нито документално се оформяло приемането и предаването на тези данни, с полагане на подписи от лицето-получател на данните.

На съдебното следствие пред първоинстанционния съд е изискана и приложена таблогограма от Кметство с. Хърсово за Й. Ц.Й. с актуални данни от НБД „Население“ към 09.03.2012 г., в която се съдържат и данни за настъпилата смърт на сестрата Р.Ц.Р., съставен акт за смърт № 1063 от 12.07.2009 г. от район Одесос гр. Варна, но не се съдържат данни за нейните наследници. В придружителното писмо на Кметството е вписано, че таблогограмата е обработена и данните вписани в ЛРК на Й.Ц.Й. - също представен по делото, което било направено от тогавашния специалист „ГРАО“ в Кметството - Пенка Петрова. Този ЛРК действително съдържа данни в графа 17 „Братя и сестри“ за починалата сестра Р.Ц.Р., с вписани данни за смъртта ѝ, но не се съдържат данни за наследниците ѝ в графата „Изменения и особени бележки“. От първия съд е изискан и ЛРК на наследодателя Ц.Н.Й., където в графа „Деца“ също има отбелязване за настъпилата смърт на дъщерята Р., но не е

установено кога и от кого е вписано в ЛРК. В същото няма и данни за наследниците на починала Р.Ц.Р., като няма вписвания за това в графа „Изменения и особени бележки“.

От първоинстанционния съд е назначена и съдебно - почеркова експертиза относно почерка, с който е изписан допълнително добавеният текст в ЛРК на наследодателката Р.Г.Й., в графата „Деца“, т. 1 „Р.Ц.Р., починала на 12.07.2009 г., акт № 1063 от 12.07.2009 г. Варна“, както и идентификация на този почерк с почерка на останалия ръкописен текст, вписан в същата графа и да се изследва и почерка, с който е изписан текста в графа 17 „Братя и сестри“, т. 1 от ЛРК на Й. Ц.Й..

Първоначалното заключение на вещото лице е ангажирало единствено текста, дописан в графата „Деца“, т.1 от ЛРК на Р.Г.Й., за който е приело, че е изписан от Ф.М. и е добавен след попълването на текста по т.1 и т.2 от същата графа. На допълнително поставена задача, чрез използване на нов сравнителен материал, снет от двете подсъдими в съдебно заседание, вещото лице е променило заключението си, като е дало категорично заключение, че добавеният текст в графа „Деца“, т.1 от ЛРК на Р.Г.Й. е изписан от подсъдимата Х.Д. Мустафова, т. е. след 28.01.2013 г. Освен това вещото лице е установило, че почерците на двете подсъдими са много близки, със съществени прилики в общите и някои частни графически признаци, което е затруднило работата му. Според допълнителното заключение не е установен друг текст от посочените в задачата на експертизата, който да е изпълнен от двете подсъдими.

Според заключението на назначената на Досъдебното производство графологическа експертиза подписът, положен в Удостоверенията за наследници, съответно изх. № 51/07.03.2014 г. за наследодателя Ц.Н.Й. и изх. № 52/07.03.2014 г. за наследодателката Р.Г.Й., са изпълнени от подсъдимата Х.М., а ръкописният текст в копието на Удостоверение за наследници изх. № 49 от 09.10.2012 г. на Р.Г.Й., е изписан от подсъдимата Ф.М..

Анализ на доказателствата:

Първоинстанционният съд е извършил подробен, обоснован и прецизен анализ на събраните на досъдебното производство доказателствата, с който настоящия въззивен състав изцяло се солидаризира. Първия съд е дал убедителен и категоричен отговор на въпроса въз основа на кои доказателства е приел за установени фактическите констатации, на които е изградил своите правни изводи. Обосновано първия съд е приел, че показания на разпитаните свидетели са последователни, непротиворечиви и взаимно допълващи се и кореспондиращи с обясненията на двете подсъдими относно времето, мястото, начина и авторството на процесните Удостоверения за наследници. Анализирал е подробно и доказателствата, въз основа на които е приел за установен реда, по който е била организирана работата по издаване на Удостоверенията за наследници при лисващ достъп до НБД „Население“ в Кметство-с. Хърсово през периода 2012 г. – 2016 г. и осъществяваното взаимодействие с общинската администрация за установяване и актуализиране на липсващите данни.

Първия съд коректно е отбелязал единственото противоречие в доказателствения материал относно вписването на гърба на ЛРК на Р.Г.Й., в графа „Деца“, относно

настъпилата смърт на дъщеря й Р.Ц.Р.. Това противоречие успешно е преодоляно чрез допълнителното заключение на съдебно - почерковата експертиза, установяващо по категоричен начин, че текста е изписан от подсъдимата Х. ДЖ. М. в периода, когато тя е заемала в Кметство с. Хърсово длъжността специалист „ГРАО“, т. е. след 28.01.2013 г. В този смисъл е неоснователно възражението в допълнителния протест, че съдът не е обсъждал и проверявал показанията на св. П.П.Т., която в показанията си е твърдяла, че тя е нанесла въпросното вписване на гърба на ЛРК на Р.Г.Й..

От правна страна:

Безспорно установено е по делото, че подсъдимите Ф. ДЖ. М. и Х. ДЖ. М. в инкриминираните периоди са притежавали качеството на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т.1, б."а" от НК. В това си качество те са били компетентни да издават удостоверения за наследници на правоимащите лица, които са от естество да служат като доказателство относно отразените в тях факти (да удостоверят легитимните наследници по закон на даден починал наследодател, съгласно разпоредбите на чл. 5 – чл. 12 от ЗН). Безспорно установено е също така, че инкриминираните удостоверения за наследници са били подписани от подсъдимите в качеството им на длъжностни лица по гражданското състояние.

Настоящия въззивен състав изразява несъгласие с извода на първия съд, че издадените от подсъдимата Х. ДЖ. М. официални документи - Удостоверение за наследници изх. № 51/07.03.2014 г. и Удостоверение за наследници изх. № 52/07.03.2014 г. са верни, но непълни. Няма спор в съдебната практика, че след като удостоверените в цитираните документи данни за наследниците по закон на починалите Р.Г.Й. и Ц.Н.Й. са непълни, те обективно са неверни.

При това положение са налице от обективна страна необходимите признаци на престъплението по чл. 311, ал.1 от НК относно двете подсъдими Ф. ДЖ. М. и Х. ДЖ. М..

В същото време не са налице достатъчно убедителни доказателства, установяващи виновно поведение от страна на подсъдимите, т.е. не е доказана по начина, установен в чл. 303, ал. 2 от НПК, субективната страна на престъпния състав.

Следва да се подчертае, че престъплението по чл. 311, ал.1 от НК е умишлено и тъй като с него се преследва специална цел, осъществяването му е възможно единствено при наличието на пряк умисъл. С други думи е необходимо в съзнанието на дееца да са налице представи, че при съставянето на документа той внася в него неверни обстоятелства и наред с това да цели така съставеният документ да бъде използван като доказателства за тези обстоятелства.

В конкретния случай безспорно е установено, че след представяне на Искане вх. № 279/09.10.2012 г. за издаване на удостоверение за наследници и съпровождащата го молба-декларация, подсъдимата Ф.М. проверила ЛРК на наследодателката Р.Г.Й., в който не били вписани данни за настъпилата смърт на първородната дъщеря Р. и нейната наследничка. Предвид съвпадението на данните с тези, посочени в искането на Й.Й., подсъдимата не се усъмнила в достоверността им и издала Удостоверение за наследници изх. № 49/09.10.2012

г., в което Р.Ц.Р. била посочена като жив наследник, въпреки, че към този момент била вече починала.

По отношение повдигнатото обвинение спрямо подсъдимата Х.М. случаят е идентичен. Подсъдимата проверила ЛРК на двамата наследодатели и издала процесните Удостоверения за наследници изх. № 51/07.03.2014 г. за наследодателя Ц.Н.Й. и изх. № 52/07.03.2014 г. за наследодателката Р.Г.Й., в които вписала наследниците по начина, по който било посочено в исканията на Й.Ц.Й.. Към момента в ЛРК на наследодателката Р.Г.Й. липсвало отбелязване за наследниците на починалата Р.Ц.Р., а именно дъщеря ѝ Р.Р.С..

От изложеното не може да се приеме по изискуемия несъмнен начин, че и двете подсъдими при издаване на процесните удостоверения за наследници са действали със съзнанието, че внасят неверни обстоятелства в тях, и още повече са целели така съставените документи да бъдат използвани като доказателства за тези обстоятелства. Напротив, и двете подсъдими са извършили всичко възможно, което обективно са могли да извършат предвид начина на работа в общината, проведените им обучения и грамотност, и безспорно са нямали умисъл и специална цел при създаването на инкриминираните официални документи.

По делото е безспорно установено, че в периода до 2016 г. Кметствата на територията на община Самуил, вкл. и Кметство с. Хърсово, където работели двете подсъдими, нямали достъп до НБД „Население“ въз основа на който бързо да установяват достоверна информация във връзка с изпълнението на служебната им дейност, което силно затруднявала дейността им, а Общинската администрация не била възискателна по отношение пълнотата на данните, удостоверявани от Кметствата. Нямаło установен ред за осъществяване на контрол върху тази дейност, действията във връзка с нея не били регламентирани в изрична Заповед, нямаło определени лица, които да получават папките с актуалните данни, нито документално се оформяло приемането и предаването на тези данни, с полагане на подписи от лицето получател на данните. Предвид на това не може да се установи по категоричен начин кога и от кого са вписани в ЛРК на наследодателите Й. Ц.Й. и Ц.Н.Й. данните за настъпилата смърт на дъщеря им Р.Ц.Р., като в тях няма данни за наследниците на последната.

Създадената през този период в общината практика служителите да се обаждат на общинската администрация, когато имат притеснения и необходимост от допълнителни справки, обективно също не може да гарантира пълнота и точност на издаваните удостоверения за наследници.

С оглед на изложените съображения въззивният съд приема, че обвинението срещу двете подсъдими не е доказано от субективна страна по начина, посочен в чл. 303, ал. 2 НПК, поради което изводите на Районен съд - Исперих за правната квалификация на поведението на двете подсъдими като несъставомерни деяния по чл. 311, ал. 1 НК са законосъобразни и правилни.

При извършената цялостна проверка на присъдата, извън конкретните доводи развити в протеста, въззивният съд не установи основания за отмяна или изменение на

проверяваната присъда.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 18/21.12.2021 г. по НОХД № 284/2019 г. по описа на Районен съд – Исперих.

РЕШЕНИЕТО е изключено от актовете, подлежащи на касационна проверка по чл. 346 от НПК и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____